

آسیب‌شناسی حوادث شغلی در شهرستان مرودشت و حومه بین سال‌های ۸۹-۸۴

پژمان باقری^۱، اسحاق درتاج رابری^۱

تاریخ دریافت مقاله: ۹۰/۳/۳

تاریخ پذیرش مقاله: ۹۰/۴/۱

۱. گروه آمار و اپیدمیولوژی دانشگاه علوم پزشکی کرمان

۱۲۲۱۴۷ نفر در مورد این سه شهرستان برآورد گردید، به میزان ۳۳/۵۶ در ۱۰۰۰۰ نفر محاسبه گردید. میزان بروز تجمعی حوادث به تفکیک شهرستان‌ها در مرودشت، پاسارگاد و ارسنجان به ترتیب ۲۴/۳۱، ۸۰/۱۹ و ۶۰/۴۵ در ۱۰۰۰۰ نفر محاسبه گردید. لازم به ذکر است که ارتباط آماری معنی‌داری بین متغیرهای زمان حادثه، جنس، میزان تحصیلات، سابقه کار، نوع فعالیت کارگاهی و شغل به دست آمد ($p=0/0001$). به دلیل یکپارچه و یکسان بودن قوانین و محدودیت‌ها و محیط‌های کاری و شغلی، و نیز با اذعان دوباره به روند افزایشی بروز انواع حوادث شغلی در طول مدت این ۶ سال در این شهرستان‌ها، می‌توان چنین نتیجه گرفت که از طرف کارفرمایان و متصدیان مشاغل گوناگون می‌بایستی برنامه‌های آموزشی و بهداشتی و کاری و مدیریتی مدونی طرح‌ریزی و اجرا گردد تا بتوان واقعاً تأثیر تدبیر یک مدیر موفق و آموزش دیده را در قالب کاهش سوانح شغلی در محیط‌های کاری شاهد بود. هم‌چنین بایستی تحقیق و پژوهش در این زمینه و سایر زمینه‌های کاری در تمام طول سلسله مراتب وزارت کار و امور اجتماعی کاملاً نهادینه گردد و مسئولین حمایت همه‌جانبه خود را هم از کارگران و هم از کارشناسان و پژوهشگران این عرصه بیشتر کرده و آن‌ها را بیشتر به پیگیری و نظارت و بایش مستمر حوادث ترغیب کنند. [م ت ع پ ز، ۱۳۹۰؛ ۱۳ (ویژنامه ۱): ۲۲]

References

1. Snashal D. Occupational health in the construction industry. Scand J Work Environ Health 2005; 31: 5-10
2. Lingard H, Rowlinson S. Behavior based safety management in Hong Kong's construction industry. J Safety Res 1998; 16(4): 243-256.
3. Sobhani H. The work economy. Tehran: Samt Press; 1994: 191-207.

دستیابی انسان به انواع انرژی‌های نوین و گسترش تکنولوژی‌های جدید هرچند باعث رفاه روزافزون نسل بشر شده است، ولی همگام با آن، با آثار و عوارض ناخواسته‌ای نیز همراه بوده است. افزایش تنوع و شدت حوادث شغلی و بیماری‌های ناشی از کار از جمله پیامدهای نامطلوبی هستند که با گسترش صنایع و فناوری‌های مدرن زندگی انسان و به‌ویژه کارکنان را مورد تهدید قرار داده است.^۱ براساس آمارهای ارائه شده توسط سازمان بین‌المللی کار، سالیانه در حدود ۳۵۰ هزار کارگر بر اثر حوادث حین کار جان خود را از دست می‌دهند.^۲ شناخت عوامل ایجاد خطر در مشاغل و محیط‌های کاری و بهسازی محیط‌های کار برای جلوگیری از حوادث و بیماری از جمله وظایف عمده مسئولان صنایع و هم‌چنین دست‌اندرکاران بهداشتی است.^۳ در مطالعه‌ای مقطعی که به روش سرشماری به منظور ارزیابی و آسیب‌شناسی مقوله حوادث شغلی در شهرستان‌های مرودشت، ارسنجان و پاسارگاد بین سال‌های ۸۴-۸۹ به انجام رسید، به‌طور کلی از میان ۲۴۰ کارگاه و اماکن صنعتی و تولیدی تعداد ۴۱۰ حادثه شغلی مورد بررسی قرار گرفت. میانگین سنی حادثه دیدگان به‌طور کلی $28/5 \pm 1/2$ محاسبه گردید. به لحاظ سنی، بیشترین تعداد حوادث در گروه سنی ۲۹-۲۵ ساله به میزان ۲۹/۷۵ درصد به وقوع پیوسته است. مهم‌ترین عامل وقوع حادثه سقوط از ارتفاع با میزان ۳۶/۸۲ درصد از کل حوادث بوده است. بیشترین میزان حادثه در گروه ساختمانی (۳۸/۶٪) به‌وقوع پیوسته است. شایع‌ترین زمان وقوع حادثه بین ساعات ۱۰-۷ صبح با میزان ۳۱/۷ درصد به وقوع پیوسته است. شایع‌ترین عضو حادثه دیده، دست با میزان ۲۹/۲۶ درصد، و نهایتاً این‌که به لحاظ پیامد حادثه، شایع‌ترین پیامد، گروه جراحی-شکستگی-مسمومیت با میزان ۶۵/۷ درصد بوده است. میزان بروز تجمعی حوادث براساس محاسبه کل جمعیت فعال موجود در هر سه شهرستان که براساس آخرین گزارش سازمان آمار ایران در مورد جمعیت فعال شهرستان‌های استان فارس به‌طور کلی تعداد

Please cite this article as: Bagheri P, Dortaj-Raberi E. Pathology of job accidents in Marvdasht province and suburb between 2005-2010. Zahedan J Res Med Sci (ZJRMS) 2012; 13(suppl 1): 22.